

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 10 października 2019 r.

Poz. 11736

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-I.4131.172.2019.MW

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 4 października 2019 r.

dotyczy uchwały Rady Powiatu w Otwocku Nr 71/X/19 z dnia 29 sierpnia 2019r. w sprawie zakazu używania jednostek pływających z silnikami spalinowymi na jeziorze Rokola (Otwock Wielki), z wyłączeniem jednostek służb porządku publicznego.

Warszawa, 4 października 2019 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-I.4131.172.2019.MW

**Rada Powiatu w Otwocku
ul. Górna 13
05-400 Otwock****Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Powiatu w Otwocku Nr 71/X/19 z dnia 29 sierpnia 2019 r. *w sprawie zakazu używania jednostek pływających z silnikami spalinowymi na jeziorze Rokola (Otwock Wielki), z wyłączeniem jednostek służb porządku publicznego.*

Uzasadnienie

W dniu 29 sierpnia 2019 r. Rada Powiatu w Otwocku podjęła uchwałę Nr 71/X/19 *w sprawie zakazu używania jednostek pływających z silnikami spalinowymi na jeziorze Rokola (Otwock Wielki), z wyłączeniem jednostek służb porządku publicznego.*

W uchwale wskazano, że podstawę prawną do jej podjęcia stanowią przepisy art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.), zwaną dalej: „p.o.ś”.

Jak stanowi art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu.

Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 116 ust. 1 p.o.ś. rada powiatu, w drodze uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4, ograniczy lub zakaze używania jednostek pływających lub niektórych

ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Zarówno z treści uchwały, jak i uzasadnienia nie wynika, że Rada Powiatu spełniła przesłanki określone w przywołanym art. 116 p.o.ś., a mianowicie Rada nie ustaliła, czy wprowadzenie zakazu czy ograniczenia, o którym mowa w art. 116 p.o.ś. było konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Rada powiatu powinna prawidłowo uzasadnić przesłankę umożliwiającą wprowadzenie zakazu, o którym mowa w art. 116 p.o.ś., którego celem jest ochrona terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe przed niekorzystnym oddziaływaniem akustycznym, a więc oddziaływaniem przekraczającym ustanowione przez prawodawcę normy (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Gd 503/16).

Podjęcie uchwały przez Radę Powiatu na podstawie art. 116 ust. 1 p.o.ś. powinno zatem poprzedzić ustalenie, czy na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych istnieją odpowiednie warunki akustyczne. Mając na uwadze fakt, że sformułowanie „*odpowiednie warunki akustyczne*” użyte przez ustawodawcę jest sformułowaniem nieostrym, przy próbie jego zdefiniowania należy odwołać się do art. 113 ust. 1 p.o.ś. oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Przywołane wyżej rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Skoro zatem w tymże rozporządzeniu określono dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, to parametry wskazane w tym akcie prawnym powinny stanowić punkt odniesienia dla oceny „odpowiedniości warunków akustycznych”, o których mowa w art. 116 ust. 1 p.o.ś.

Organ nadzoru, po dokonaniu analizy treści kwestionowanej uchwały uznał, iż brak jest w uzasadnieniu analizy stanu faktycznego oraz argumentacji potwierdzającej, że wprowadzenie zakazu, którego uchwała dotyczy, ma na celu zapewnienie odpowiednich warunków akustycznych na obszarach z przeznaczeniem na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Należy zwrócić uwagę, że ograniczenia zgodnie z art. 116 ust. 4 p.o.ś. nie mogą dotyczyć jednostek pływających, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub do utrzymywania cieków i zbiorników wodnych. Zaznaczyć należy, że przywołany przepis

wprowadza wyłączenia o charakterze podmiotowym poprzez odniesienie do celu, w jakim te jednostki mogą być wykorzystane. Powyższe prowadzi do stwierdzenia, że każda jednostka, pod warunkiem, że jest wykorzystywana do celów zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, lub do utrzymania cieków i zbiorników wodnych jest zwolniona z tych ograniczeń. Istotny jest zatem cel wykorzystania jednostki, który Rada Powiatu w Otwocku pominęła, ustalając w § 1, że zakaz nie dotyczy jedynie jednostek służb porządku publicznego.

W § 2 kwestionowanej uchwały, Rada Powiatu ustaliła, że „*Uchwałę wraz z uzasadnieniem przesyła się Wnioskodawcy – Okręg Mazowiecki Polskiego Związku Wędkarskiego.*”. W ocenie organu nadzoru zapis ten jest zbędny, z uwagi na fakt, że brak jest delegacji ustawowej, która regulowałaby tego typu kwestie. Ani ustawa o samorządzie powiatowym, ani ustawa Prawo ochrony środowiska nie przewidują konieczności przekazywania uchwały temu podmiotowi, tym bardziej, że uchwała stanowi akt prawa miejscowego.

Z treści § 5 uchwały Rada wynika, że uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej akty prawa miejscowego są wskazane jako źródła prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które tego typu akty ustanowiły. Organy samorządu terytorialnego ustanawiają tego typu akty na podstawie i w granicach upoważnień nadanych przez ustawy. Już sam fakt zaliczenia aktu prawa miejscowego do źródeł prawa powszechnie obowiązującego niesie ze sobą skutek w postaci konieczności odniesienia do tego typu aktu wszystkich zasad charakteryzujących tworzenie i obowiązywanie systemu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, o których mowa w Konstytucji RP.

Z kolei w § 3 uchwały, Rada Powiatu w Otwocku wskazała, jako wykonawcę uchwały, Przewodniczącego Rady Powiatu w Otwocku. Ustawodawca w art. 32 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym wskazuje wprost, że do zadań zarządu powiatu należy wykonywanie uchwał rady powiatu. Zatem kompetencję nadaną art. 32 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym Zarządowi Powiatu, Rada Powiatu w Otwocku bez podstawy prawnej przeniosiła na Przewodniczącego Rady Powiatu w Otwocku, czym w sposób istotny naruszyła przywołany przepis.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały Rady Powiatu w Otwocku, jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Powiatowi przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipiera